

Nr 459.

Av herr **Andersson** i Brämhult, *angående viss ändring av lagen om kronans förköpsrätt.*

Genom lagen av den 30 juni 1947 om kronans förköpsrätt regleras lantbruksnämndernas möjligheter att inlösa jordbruksfastigheter för att underlätta bildandet av bärkraftiga brukningsdelar. I lagen utsåges att ägare av fastighet, vilken lantbruksnämnd anser nödvändig för rationaliseringsändamål, har rätt att föra klagan över nämndens beslut i detta avseende. Likaså stadgas att ägare av fastighet, vilken lantbruksnämnden avser förvärva med stöd av förköpslagen, har rätt att föra klagan över detta beslut. Däremot stadgas ingenting om att klagan skulle kunna föras över lantbruksnämnds beslut att i visst fall icke utnyttja den i lagen föreskrivna förköpsrätten. Ej heller medger lagen att klagan må föras över beslut av lantbruksnämnd att försälja genom förköpslagen förvärvad fastighet till viss person. I båda dessa sålunda nämnda fall är lantbruksnämndens beslut utan appell.

I fråga om möjligheten att föra klagan över lantbruksnämnds beslut att icke utnyttja förköpsrätten synes utvecklingen visa, att det vid många tillfällen funnits skälig anledning till sådan klagan. Hos kungl. lantbruksstyrelsen har sålunda förfrågningar om möjligheten att i dylikt fall föra klagan skett i nära nog lika stor omfattning som klagan förts av ägare till fastighet, i fråga om vilken lantbruksnämnd beslutat utnyttja förköpsrätten. Detta visar att ett behov föreligger om en ändring av lagstiftningen på denna punkt. En ändring med sikte på att klagan skulle kunna föras i sådant ärende skulle också enligt min mening medföra att en mera fast grundad bedömning av dylika fall skulle bli för handen. Med hänsyn till den betydelse för landsbygdens framtida utveckling och bestånd beslut av denna art kan ha, synes det vara riktigt att ge avgörandet i sådana fall en vidare bas.

Vidare synes det icke vara korrekt, att lantbruksnämnds beslut att försälja fastighet till viss person står fast, utan att annan intressent har möjlighet att föra klagan över sålunda fattat beslut. Rätten att föra klagan borde dock härvidlag inskränkas att gälla endast den eller de ägare av jordbruksfastighet, som genom sina fastigheters närbelägenhet intill den under försäljning varande fastigheten har möjlighet att använda dess jord och skog i rationaliseringssyfte. Prövningen av huruvida klagorätt i sådana

fall bör föreligga torde lämpligast åvila det organ, hos vilket klagan enligt den blivande lagstiftningens former och bestämmelser skall ske.

Med anledning av vad som sålunda anförts får jag hemställa,

att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t hemställa om förslag till ändring av lagen av den 30 juni 1947 om kronans förköpsrätt så till vida att rätt att föra klagan över lantbruksnämnds beslut i enlighet med ovanstående må bliva möjlig.

Stockholm den 27 januari 1954.

Torsten Andersson

i Brämhult.

Nr 460.

Av herr **Kilsmo m. fl.**, om upphävande av lagen om inskränkning i rätten att förvärva jordbruksfastighet.

(Lika lydande med motion i Första kammaren, nr 352.)

Stockholm den 27 januari 1954.

Karl Kilsmo.

Harry Carlsson

Olle Dahlén.

i Tibro.

S. Rimås.

John R. Anderson.

Fridolf Johansson.